

מס פקס

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 745 יום ה' 29 בספטמבר 2016

השבוע בגיליון

שנה טובה //

עדכונים מהשטח

מאת
פסיקה

מחוץ לחוק

יחסי מעביד-מעביד אצל קבלן שירותים לעניין חוק מע"מ

עליון – מס רכישה ייקבע בהתאם למהות הכלכלית של העסקה //
עליון – מ"ה – לא יותר קיזוז הפסדים מהפרשי שער בניירות ערך //

מעצרים ראשוניים בעקבות "מסמכי פנמה" // 90 מיליון ש"ח לזכאים לפני החג //
הלומנים נעצרו בעקבות רשימות HSBC // "מעבר לפינה" – כתב אישום נוסף //

עדכונים מהשטח

"השחל המשלח סוף, הוא זה המרחיק ראות"
- ריצ'ארד באר
(מגור הספר "השחל")

שנה טובה

מזווה המשרד
ומס פקס

דפוס מאתר 4865.0016

יחסי מעביד-מעביד-אצל קבלן שירותים לעניין חוק מע"מ ישראל בן ציון, עו"ד ; אורי גולדמן, עו"ד גולדמן ושות' - משרד עורכי דין

החברות בהן עבדה מעת לעת. וכך במשך תשע שנים
(הדגשות הח"מ), גם במצב כזה קבע בית המשפט בדעת רוב של כבוד הנשיא סטיב אדלר "לדידי, גב' דברת לא היתה עובדת מדינת ישראל אלא עובדת חברות ממשלתיות וחברות כוח אדם, אשר ספקו כוח אדם ליחידה לחקר שווקים במשרד החקלאות".
בית הדין מצייין, כי "ישנם יתרונות לא מעטים למעסיק המבצע עבודה באמצעות חברות כוח אדם: הקטנת כוח העבודה של המפעל; גמישות; הפחתת עלות העבודה ועוד..." "אף במצב של הפרטת שירותים ציבוריים נותר בידי המדינה תפקיד חשוב של פיקוח. ביצוע תפקיד זה אינו הופך את עובדי חברות כוח אדם או מיקור החוץ לעובדי המדינה".

◆ ושאל השואל ובצדק, הרי מצב שכזה יכול להוביל לפגיעה זכויות העובד שכן בצורת העסקה שכזו עושים מיקור חוץ לא רק לעבודת העובד אלא גם לזכויות העובד, כיצד פרשנות כזאת מתיישבת עם תכליות דיני העבודה, לפיכך מסביר כבוד הנשיא, כי הדרך להגן על זכויותיהם הינה- "באמצעות השתתפות אחריות על מקבל העבודה כלפי עובד חברת כוח אדם במקרה שחברת כוח האדם אינה מסוגלת למלא אחר התחייבויותיה לעובד. בפסק דינו בדב"ע נד/3-96 מ.ב. מחלקת הבנייה של הקיבוץ הארצי בע"מ - עבד אל רחמן עאבד ואח' (פד"ע כט 151) הוטלה אחריות על מקבל העבודה לתשלום שכרם של עובדי קבלן משנה שנעלם מבלי לשלם את שכרם. באותו עניין נקבע, כי קבלן המשנה ומקבל העבודה היו מעסיקים במשותף של העובדים מבצעי העבודה.

המבחנים לצורך הקביעה מיהו מעסיקו של עובד הנזכרים בפרשת כפר רות (דב"ע נב/3-142 אלהרינאט - כפר רות, פד"ע כ"ד 535) ובפרשת בית הגפן (דב"א נא/3-82 אריה אולברג - בית הגפן ואח', דב"ע כג 255) עשויים לשמש כלי עזר לצורך הקביעה האם מקבל העבודה הינו מעסיק במשותף של העובד יחד עם המעסיק שהינו חברת כוח האדם."

◆ בבואנו לדון בשאלה האם העובד הינו עובד של צרכן השירותים או שמא של קבלן השירותים או קבלן כוח האדם, לצורך דיני המס, כאשר הנפקות הינה האם החשבוניות שהוציא קבלן השירותים או כוח האדם לצרכן, בגין אספקת שירותים או אספקת עובדים, הינה חשבונית אמיתית המשקפת עסקה שכזו, או שמא חשבונית פיקטיבית כשהעסקה האמיתית היא לכל היותר הפקת תלושי שכר לעובדים במקרה הטוב, ומתן כיסוי חשבונאי להוצאות שכר ששולמו במזומן במקרה הפחות טוב.

(המשך בעמוד הבא...)

◆ לא, אין טעות בכותרת, המאמר אכן מתייחס ליחסי מעביד-מעביד, ובאופן טבעי נתחיל עם דיני העבודה.

◆ **חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1996**, אשר מטיל חובות מיוחדות על מעסיקים באמצעות קבלני כוח אדם, בנוסחו עד תיקון 6 לחוק שתחולתו מיום 1.1.2010, התייחס רק לקבלני כוח אדם, ולא קבע חובות על מי שהוגדר לפי סעיף 1 לחוק האמור, כ"קבלן שירות" - מי שעיסוקו במתן שירות באחד תחומי העבודה המפורטים בתוספת השניה, באמצעות עובדיו, אצל זולתו" (בתוספת השנייה: שמירה וניקיון, אבטחה). כתוצאה מכך, באותם שנים שמאז חקיקת חוק זה עד לשנת 2010, העדיפו צרכנים רבים לרבות עיריות, משרדי ממשלה, חברות ממשלתיות, משרדי ממשלה וכדו', לקבל את השירותים להם הם זקוקים באמצעות "קבלן שירות", כלומר קבלן שנותן שירות באמצעות עובדיו, במקום קבלן שנותן עובדים שייתנו שירות.

◆ הואיל ובענפי האבטחה והניקיון מדובר ב"תחומי עבודה שבהם אין לחברות הנותנות שירותים "מפעלי" משלהן, אלא הן פועלות בחצרים של מפעלים בבעלות אחרים" (לקוח מדברי ההסבר לתיקון), חשש המחוקק, כי בדומה לעובדי כוח אדם גם עובדי קבלן השירות, בענפים אלו, ייפגעו זכויותיהם כתוצאה מצורת ההעסקה בה הינם עובדים בחצרו של אדם אשר אינו מעסיקם הישיר, ולפיכך תוקן תיקון 6 לחוק, לפיו יחול החוק החל מיום 1.1.2010 גם על עובדי "קבלן שירות" בענפים אלו.

◆ אך באותן השנים מאז תחילת החוק לתוקף עד ל-1.1.2010, (וגם לאחר מכן אם כי בהיקף נמוך משמעותית), פועלים קבלני שירות בענפי הניקיון והאבטחה, ונשאלת השאלה מיהו מעבידם של הפועלים בענפים אלו, האם המעביד הינו קבלן השירותים או שמא צרכן השירותים.

◆ בכל הנוגע לדיני העבודה, ההלכה הינה, כי אף בהעסקה בצורתה הקיצונית ביותר כפי שהתבטאה בפסק הדין של ביה"ד הארצי לעבודה, בע"ע (ארצי) 273/03 דברת שוואב נ' מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר (פורסם בנבו, 2006) (להלן: "הלכת דברת"), שם היה מדובר בעובדת אשר "עבדה הלכה למעשה במדינת ישראל, משרד החקלאות. קבלתה לעבודה, תנאי עבודתה, שכרה, חופשותיה, חופשות המחלה שלה, פיטוריה, קידומה, המעבר למשרה מלאה, הדרישה להשתלם על מנת לעסוק בתפקיד אחר, ההכוונה והפיקוח המדעי, כל אלה נעשו על ידי מדינת ישראל, משרד החקלאות. ועדת ההיגוי שפעלה כל זמן שהעסקה היתה באמצעות חברות ממשלתיות, היתה ממשלתית. לאחר מכן הועברה דברת שלא ברצונה מחברת כוח אדם אחת לשניה מבלי שהיא עצמה נשאה ונתנה עמן על מנת להתקבל אצלן לעבודה. לא היה לדברת כל קשר עם

◆ למעלה מן הצורך יוער, הואיל ולא אחת צרכן השירות, איננו הצרכן הסופי של השירות, כך לדוגמא זכיינים למתן שירותי אבטחה או ניקיון, לא אחת משתמשים והשתמשו בקבלני כוח אדם או בקבלני שירותים משלהם לצורך ביצוע השירותים על ידם למען הצרכן הסופי, שהוא לרוב גופים ציבוריים כגון עיריות, חברות ממשלתיות ומשרדי ממשלה.

◆ **יודגש כי, "עקרון ההקבלה" בדיני מס ערך מוסף, מחייב כי באותם מבחנים בהם אנו בוחנים את העסקה בין קבלן המשנה של הזכייין לזכייין, תיבחן גם העסקה בין הזכייין לבין צרכן השירותים הסופי, וברי כי בחינת קיומם של מבחני העובד-מעביד הרגילים (מבחני ההשתלבות והפיקוח וכדו') במקום מבחני המעביד-מעביד, תביא על פי רוב לתוצאה לפיה הפועלים אינם עובדי הזכייין ואינם עובדי קבלן השנה, אלא עובדי המדינה ו/או הרשות המקומית, כך שאמנם הזכייין לא יהיה זכאי בניכוי התשומות אך גם לא יהיה חייב בתשלום מס ערך מוסף על העסקאות בינו לבין הצרכן הסופי.**

◆ ישנם הגורסים, ועניין זה טרם הוכרע סופית על ידי ביהמ"ש העליון, כי מבחני עובד-מעביד לצורך דיני המס, הינם מבחנים שונים ממבחני עובד מעביד לעניין דיני העבודה (ראה פסיקה רבה בנושא זה שהוזכרה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בע"פ 7366/09 מדינת ישראל נ' לוי ואח', שם דן בית המשפט ב"חברות העסקה" בשאלה האם חברות אלו מסוגלות להפוך את מי שמבחינת דיני העבודה חלים בו כל סממני ה"עצמאי" ל"עובד" לצורך דיני המס). אולם כאמור אנו עוסקים בשאלה אחרת, במצב בו אין מחלוקת, כי מדובר בעובד ואנו רק נזקקים לשאלה מיהו המעביד.

◆ **בשאלה שלנו, לאור הלכת דברת, יש לדעת הח"מ לקבוע, כי במקום בו העסקת הפועלים באמצעות קבלן השירותים או באמצעות קבלן כוח האדם, אכן נועדה על מנת לספק לצרכן השירותים ייתרונות לגיטימיים, כגון גמישות בהעסקת העובדים, הפחתת עלויות העבודה, הימנעות מהצורך להעסיק מחלקת משאבי אנוש וכדומה, ו/או במקום בו קבלן השירותים מספק לצרכן השירותים שירות נוסף מלבד אספקת הפועלים, כגון אספקת שירותי פיקוח על הפועלים, או הסעות לפועלים הגרים במקום מרוחק ממקום העבודה, יש בכך כדי לקבוע כי אכן התקיימה עסקה למתן שירותים ו/או אספקת פועלים בין צרכן השירות למקבל השירות.**

העליון: מס רכישה ייקבע בהתאם למהות הכלכלית של העסקה עצמ 5920/14 שערי כרמיאל בע"מ נ' מנהל מיסוי מקרקעין אזור חיפה איננה אייזנברג עצמון, עו"ד (רו"ח)

כל אחת מיחידות הדיור מהווה "דירת מגורים" בהתאם למבחן האובייקטיבי והמבחן הסובייקטיבי שנקבעו בפסיקה לעניין זה.

◆ המשיב סומך ידיו על פסק דינה של ועדת הערר ומבקש לדחות את הערעור.

בביהמ"ש העליון בירושלים – כב' כבוד הנשיאה מ' נאור; כבוד השופטת א' חיות כבוד השופט ע' פוגלמן:

◆ לגישת כב' הש' חיות המבחנים שנקבעו בפסיקה ובין היתר בעניין אוסיף לצורך סיווגה של יחידת דיור כ"דירת מגורים", אינם רלוונטיים. עוד סבורה, כי בצדק דחתה ועדת הערר את טענות המערערת בהקשר זה, ובחנה את המהות הכלכלית של העסקה בה התקשרו.

◆ נקבע, כי נכס המקרקעין שאותו רכשה המערערת על פי הגדרתה שלה הוא מקבץ דיור אחד שלם, שנרכש כמכלול ואף שהאופן שבו בוחרים הצדדים לתאר את הממכר אינו חזות הכל, תיאור הממכר בהסכם הרכישה תומך בעמדת המשיב. לכך יש להוסיף, כי לטענת המשיב, שלא נסתרה, המערערת לא ערכה הפרדה כלשהי בדוחותיה הכספיים לגבי נכסים מסוימים במתחם ומקבץ הדיור כולו מופיע בהם כרכוש קבוע אחד. המוכרת - קלג'רו - הצהירה אף היא על המכירה כמכירת זכות במקרקעין של נכס אחד ולא פיצלה את התמורה שקיבלה מן המערערת לדירות מגורים נפרדות.

◆ אשר לטיבו של הנכס - ועדת הערר עמדה על כך שעל פי תכנית המתאר הרלוונטית ייעוד המקרקעין שעליהם הוקם מקבץ הדיור הוא "דיור מיוחד - השכרה למשרד הקליטה" ולא ניתן לבצע בהם כל שימוש אחר ללא אישור הוועדה המקומית ובלשון התוכנית. על פי הוראות התוכנית החלה על המקרקעין, הבעלות ב"כל יחידות הדיור" כמכלול תהיה של יזם התכנית ואין אפשרות לפצלה לבעלות בדירות מסוימות ואף לא ב"מגדלים" נפרדים. כמו כן, מחויב היזם על פי התוכנית בניהול ובאחזקת מקבץ הדיור כולו. עקרונות אלה שנקבעו בתוכנית המתאר נובעים, כך נראה, ממאפייניו הייחודיים של מקבץ הדיור שהועמד כמכלול לרשות משרד הקליטה על מנת לקדם פתרונות דיור לעולים חדשים ובהקשר זה לא למותר להוסיף ולציין, כי על פי ההסכם שנחתם בין עמידר כ"שלוחתו המוסמכת" של משרד הקליטה לחברת אנגל ג'נרל דיבלפורס בע"מ (שהיתה בעבר בעלת הזכויות במקבץ הדיור), אין בעלי הזכויות במקרקעין יכולים לעשות שימוש כלשהו ביחידות הדיור גם אם הן עומדות ריקות.

בשל כל הטעמים המפורטים לעיל אימצה כב' הש' חיות את פסק דינה של ועדת הערר ואת מסקנותיה ודחתה את הערעור.

◆ כב' הנשיאה מ' נאור וכב' השופט ע' פוגלמן הסכימו לפסק דינה של כב' השופטת א' חיות.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה. המערערת חוייבה ב- 20,000 ₪.

ניתן ביום 1.9.16

ב"כ המערערת: עו"ד אופיר סעדון

ב"כ המשיב: עו"ד ציפי קוינט-שילוני, פרק' המדינה

◆ ביום 30.12.2012 רכשה המערערת מקבץ דיור מהשותפות קלג'רו. מקבץ הדיור כלל שלושה בניינים בכרמיאל שבהם 362 יחידות דיור ושטחי שירות.

במועד הרכישה הושכרו יחידות הדיור לעמידר, עבור דיירים הזכאים לדיור ציבורי. בהתאם להתחייבותה החוזית של עמידר השכירות הייתה עד לשנת 2015 עם אופציה להארכתה למשך חמש שנים נוספות.

◆ המחלוקת בין הצדדים היא כיצד יש לחשב את מס הרכישה בו חויבה המערערת בגין עסקה זו.

לגישת המערערת, יש להשקיף על העסקה נושא הערעור כעסקה לרכישת 362 דירות מגורים ועל כן, יש לשום את מס הרכישה על כל דירה ודירה בהתאם להוראות סעיף 9(א1) לחוק מיסוי מקרקעין בשילוב תקנה 2(2) לתקנות מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) (מס רכישה), תשל"ה-1974 (להלן: "תקנות מס רכישה"). עוד טוענת המערערת, כי ערכה של כל דירה נמוך מ- 969,300 ש"ח ועל כן, יש להטיל על העסקה כולה מס רכישה בשיעור של 3.5%.

◆ מנגד טוען המשיב, כי המערערת לא רכשה זכות במקרקעין "שהם בנין או חלק ממנו שהוא דירת מגורים" אלא "זכות במקרקעין" שהיא - מקבץ דיור שלם בן שלושה בניינים. על כן, לטענת המשיב, חלה על העסקה דין תקנה 1(2) לתקנות מס רכישה ולפיה יש להטיל על כל העסקה מס רכישה בשיעור של 5%.

ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין בביהמ"ש המחוזי בחיפה - כב' השופט ר' סוקול וחברי הוועדה ג' יחזקאלי-גולן ו-ש' פסטנברג:

◆ ועדת הערר הציגה את השאלה המשפטית: "האם המערערת רכשה מספר רב של דירות מגורים, או שמא רכשה מבנים המהווים יחידו מקבץ?". לעמדת הוועדה יש להכריע בשאלה זו לפי שני מבחנים מצטברים. המבחן הראשון, אומד דעתם של הצדדים בעת ביצוע העסקה - האם התכוונו לרכוש מקבץ כ"מכלול" או שמא קבוצה של נכסים פרטניים; והמבחן השני, טיבו של הנכס. הוועדה הגיעה למסקנה, כי המערערת רכשה נכס אחד - מקבץ דיור - וזאת בין היתר משום שבהסכם הרכישה הוגדר ה"ממכר" כנכס אחד בגינו שולמה תמורה אחת שלא פוצלה ליחידות הדיור, לנכסים המשותפים, למועדון ולחניונים, וכן בהינתן העובדה, כי על פי תכנית המתאר החלה על המקרקעין בהם הוקם המקבץ, כל יחידות הדיור חייבות להיות בבעלותו של יום התכנית. יצוין, כי הוועדה דחתה טענה נוספת של המערערת לפיה יש לייחס חלק מן התמורה לזכויות חוזיות מכוח הסכמי הדיור עם עמידר, אך המערערת אינה מערערת על קביעה זו ועל כן לא הורחב לגביה.

◆ בערעור לביהמ"ש העליון טוענת המערערת, כי המבחנים אותם החילה ועדת הערר - אומד דעת הצדדים וטיב הנכס - אינם רלוונטיים, וכי לא היה מקום לבחון אם מדובר בנכס אחד או שמא במספר נכסים. לגישת המערערת, הנסמכת בהקשר זה על פסק דינו של בימ"ש העליון בע"א 2744/05 מנהל מיסוי מקרקעין נ' אוסיף חברה לייזום פרויקטים 1998 בע"מ (להלן: "אוסיף"), היה על ועדת הערר לבחון אם

העליון: לא יותר קיזוז הפסדים מהפרשי שער בניירות ערך ע"א 3555/15 עודד מוזס ואח' נ' פקיד שומה למפעלים גדולים באסל חביב אללה, משפטן

כאשר עסקינן במיסוי ניירות ערך הנקובים במטבע חוץ או שערכם צמוד למטבע חוץ, סכום השינוי בשער החליפין הוא "סכום אינפלציוני". זאת, כיוון שהגדרת המונח "מדד" קובעת כי "לעניין נייר ערך בידי יחיד, הנקוב במטבע חוץ או שערכו צמוד למטבע חוץ, יראו את שער המטבע כמדד". בהתאם, יש להתייחס לשינוי בשער החליפין כאל שינוי בשער מדד המחירים לצרכן, ובמילים אחרות, בענייננו ה-"סכום האינפלציוני" הוא סכום השינוי בשער החליפין. סעיף 92 לפקודה מתיר לנישום לקזז הפסדים הוניים, אולם קיזוז כאמור מוגבל אך ורק כנגד הכנסות הוניות שחל עליהן מס רווח הון או מס שבח מקרקעין. קרי, הפסד הון שנוצר מנכס שאין במכירתו מס, כגון רכוש פרטי או נכס אחר הפטור ממס, לא יותר בקיזוז על-פי סעיף זה.

◆ עפ"י ביהמ"ש, תכלית סעיף 92 לפקודה, היא לאפשר את קיזוז הסכום שאלמלא היה הפסד, היה בגדר רווח הון. הסעיף נועד להגן על היחיד בעת עליית הערך האינפלציוני ולפטור אותו ממס, שכן, לא מדובר ברווח הון ריאלי.

◆ ביהמ"ש קבע, כי לעניין ההיגיון הכלכלי באי-קיזוז הסכום האינפלציוני שמקורו בשינוי שער החליפין, יפה קביעתו של כב' השופט מ' אלטוביה בעניין ע"מ 1242/07 חברת גלית בריכת שחיה בע"מ נ' פקיד שומה ת"א 3. באותו מקרה התעוררה שאלה: האם רשאי נישום לקזז הפסדים שנבעו מהפרשי הצמדה מהתמורה שנתקבלה בגין הפקעת המקרקעין, כאשר לו היה הנישום מפיק רווח מאותם הפרשי שער, הרווח היה פטור. נקבע כי הכרה בהפסד בכלל היא מנגנון של ביזור הסיכון הכלכלי והעסקי שנוטל נישום על עצמו במהלך ניהול עסקו ובעת שהוא מחליט לממש את נכסיו ולקבוע את תנאי המימוש, על כלל ציבור משלמי המס.

◆ סעיף 92(א)(1) לפקודה יוצר מנגנון דו-שלבי לחישוב סכום הפסד ההון המותר בקיזוז: בשלב הראשון, יש לחשב את הפסד ההון בערכים נומינליים, כפי שמורה סעיף 88 לפקודה. בשלב השני יש "לבדוד" את סכום הפסד ההון שאילו היה רווח היה חייב במס, כאשר רק סכום זה יותר בקיזוז.

תוצאה:

◆ הערעורים נדחו, המערערים יישאו בהוצאות המשיב בסך 10,000 ₪, בגין כל אחד מהערעורים.

ניתן ביום: 12.9.16

ב"כ המערערים: עו"ד גלית פרידמן; עו"ד גיל רוה;
עו"ד שמר פרנקל; עו"ד יניב שקל; עו"ד זאב אוסלקה;
עו"ד לינור בוני; עו"ד גיל גריידי; עו"ד שלמה אביעד
זיכר

ב"כ המשיב: עו"ד קמיל אטילה, פרקל' המדינה

◆ מדובר בערעורים על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב בע"מ 53703-09-12 ואח', המערערים הם פרטים (למעט ארקין שהינה חברה משפחתית), אשר בשנות המס הרלבנטיות (2007-2009 בעניין עודד מוזס וארקין) (2009-2011 בעניין יצחק מוזס) החזיקו ומימשו ניירות ערך הנקובים במט"ח או צמודים למט"ח, ובדיווחיהם למשיב קיזוז הפסדים שנגרמו להם כתוצאה מירידת ערך שער החליפין של המט"ח בו היו נקובים או שאליו הוצמדו ניירות הערך. המשיב דחה את דיווחיהם של המערערים, וקבע כי אין לקזז את ההפסדים שמקורם בירידת ערך שער החליפין, בטענה כי לא ניתן לקזז הפסד כאמור – שאם היה ריווח לא היה מתחייב במס – וזאת לפי סעיף 92(א)(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה), העוסק בקיזוז הפסד הון. בעקבות זאת, המשיב הוציא למערערים שומה לפי מיטב השפיטה בהתאם לסעיף 145(א)(ב) לפקודה, ובהמשך לכך צווים, בהם הוסיף לחיובי המערערים במס את סכומי ההפסדים אותם קיזוזו כאמור.

◆ המערערים טענו כי, הפסד הון נמדד בערכים נומינליים והינו מיקשה אחת, כך שלא ניתן לבדוד את רכיב ההצמדה למט"ח מרכיב נייר הערך הצמוד למט"ח. כיוון שרווח הון שמקורו בעליית שווי של נייר ערך (גם כזה הצמוד למט"ח) חייב במס, כך גם הפסד הון שמקורו בשינוי שווי נייר ערך, ובכלל זה גם שינוי בערך המט"ח אליו הוצמד, הינו בר-קיזוז.

◆ המשיב טען כי, לשונו המפורשת והברורה של סעיף 92 לפקודה מורה כי אין לקזז הפסד הון הנובע מירידת שער החליפין בו נקוב נייר הערך. שימוש המחוקק במונח "סכום" ברישא לסעיף 92 לפקודה מלמד כי ניתן לבחון את קיזוזו של חלק מהפסד ההון בלבד, ואין חובה להתייחס להפסד הון בכללותו, כטענת המערערים. פרשנות כאמור מקיימת את תכלית הסעיף ועולה בקנה אחד עם עקרון ההקבלה, שאחרת, תיווצר אי-סימטריה בין הדין החל על הפסד לבין הדין החל על רווח בגין אותו רכיב.

ביהמ"ש העליון- בפני כב' הש' א' רובינשטיין, י' עמית, צ' זילברטל:

◆ ביהמ"ש קבע, כי הפסד מניירות ערך הנובע מירידת שער החליפין, אינו מוכר כהפסדים המוכרים לקיזוז מרווחי הון אשר נצמחו למשקיעים. מוזס מכר ניירות ערך שנשחרו במטבע חוץ בהפסד. אין חולק על כך שהפסד הון מוגדר בסעיף 88 לפקודה לפי ערך נומינלי. מקור המחלוקת בין הצדדים הוא בפרשנות סעיף 92(א)(1) לפקודה, שמבקש ליצור מעין "תמונת ראי" בין רווח ההון לבין הפסד ההון, כאשר החפיפה בין השניים אינה מלאה. סעיף זה קובע תנאי סף לקיזוז הפסד הון, לפיו רק הפסד הון שאילו היה ריווח הון היה מתחייב במס הינו בר-קיזוז.

◆ הסעיף מבקש להתחקות אחר סכומי הפסדי ההון של נישום, ולבחון האם במצב דברים הפוך, בו סכום הפסד הון ספציפי היה לרווח, היה מוטל על הרווח האמור מס.

יהלומנים נעצרו בעקבות רשימות HSBC

ארבעה אחים יהלומנים ממשפחת מנחמוב נעצרו בחשד שהחזיקו חשבונות בלתי מדווחים של עשרות מיליוני שקלים בבנק HSBC בשוויץ. הארבעה נעצרו ושחררו בתנאים מגבילים בבימ"ש השלום בת"א ביום 21.9.16, ע"י כב' הש' שלומית בן יצחק. הארבעה חשודים בכך שהחזיקו בחשבונות של עשרות מיליוני שקלים בבנק HSBC השוויצרי, זאת מבלי לדווח לרשויות המס בישראל. הארבעה נחקרו על ידי פקיד שומה חקירות תל אביב. מבקשות המעצר עולה, כי חנן מנחמוב, חשוד כי החזיק בחשבונות בבנק HSBC השוויצרי סכום של למעלה מ-26 מיליון ₪, חלקם בבעלותו וחלקם בבעלות משותפת עם אחיו. עפ"י הודעת רשות המסים, התקבל מידע, כי אחיו של חנן, גד מנחמוב, החזיק בחשבונות בבנק HSBC סכום של למעלה מ-25 מיליון ש"ח חלקם בבעלותו וחלקם בבעלות משותפת עם אחיו. אחיהם של השניים, יורם מנחמוב, החזיק על פי החשד בחשבון בבנק HSBC סכום של למעלה מ-20 מיליון ש"ח, חלקם בבעלותו וחלקם בבעלות משותפת עם אחיו. האח הרביעי, מישראל מנחמוב, החזיק על פי החשד בחשבון בבנק HSBC סכום של למעלה מ-27 מיליון ש"ח, חלקם בבעלותו וחלקם בבעלות משותפת עם אחיו. לטענת רשות המסים, אף אחד מהחשודים לא דיווח לרשויות המס בישראל. במהלך חקירתם הכחישו החשודים את החשדות המיוחסים להם.

פרשת "מעבר לפינה" – כתב אישום נוסף

לבימ"ש המחוזי בירושלים הוגש כתב אישום נוסף במסגרת פרשת "מעבר לפינה", שבבסיסה מעצר של חברי רשת עבריינית, לכאורה, שהפיצה חשבונות פיקטיביות בהיקף של מאות מיליוני ₪ וסייעה לפעילות הלבנת הון בהיקף של כמאה מיליון ₪. כתב האישום הנוכחי הוגש ע"י עורכי הדין אורי שפיגל, ליאת בכור, יונתן גולן ועדי בובליל מהיחידה המשפטית לתיקים מיוחדים ברשות המסים כנגד זוהדי עמירה (28) מירושלים, מוחמד קבועה (55), מהפזורה הבדואית, האני קבועה (30) מכסיפה ונגד החברות "ע.ז. מיטל עבודות בניה הנדסיות", "בבל המזרח השקעות מסחר ויבוא", "ב.א.י.ס הנדסה" שהנאשמים רשומים כבעליהם. עפ"י כתב האישום, בין השנים 2010-2015, פעלו הנאשמים, בעצמם וביחד עם אחרים, לביצוע עבירות מס במטרה להונות את רשות המסים ולהתחמק מתשלומי מע"מ ומס הכנסה בהיקפים של עד עשרות מיליוני שקלים כל אחד. כמו כן, ביצעו הנאשמים עבירות על חוק העונשין ועל חוק איסור הלבנת הון. כנגד חלק מהנאשמים בפרשה ניתנו גזרי דין כבדים.

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: החשמונאים 90, תל אביב-יפו
6713307 ; 03-6966733 טל. פקס. 03-6966744

העיתון המקצועי לענייני מסים

מעצרים ראשוניים בעקבות "מסמכי פנמה"

רשות המסים החלה "לפרק" את רשימות מסמכי פנמה שהגיעו לידיה: בימ"ש השלום בת"א הורה ביום 27.9.16 על מעצרים ושחרורם בערבות של שני שותפים עסקיים, החשודים בהשמטת הכנסות של מיליוני שקלים שמקורן בחברות הרשומות במקלטי מס בחו"ל. מעצרים של החשודים הוא במסגרת חקירת "עיר מקלט" המתנהלת בפקיד שומה חקירות מרכז ברשות המסים בעקבות חשיפת "מסמכי פנמה", ופעילות מודיעינית שבוצעה אודות ישראלים שפתחו חברות במקלטי מס. השופטת התירה את פרסום פרטי הפרשה אך ביקשה לבחון בשלב זה את בקשתם של החשודים להורות על צו איסור פרסום שמותיהם. כמפורט בבקשות המעצר, החשודים, אשר מכהנים כדירקטורים וכבעלי מניות במספר חברות בארץ ובחו"ל, פתחו בשנת 2008, באמצעות חברה המתמחה בכך, מספר חברות במקלטי מס (אנגווילה, בלזי ואיי הבתולה הבריטיים), על מנת להסוות את בעלותם בהן. השניים לא דיווחו בדוחות אשר הגישו למס הכנסה על בעלותם בחברות שנפתחו, וכן על חשבונות בנק המנוהלים על ידם בחו"ל והשמיטו על פי החשד הכנסות שמקורן בחו"ל בהיקף של מיליוני שקלים בין השנים 2012-2014. בשל החשדות נגדם, נפתחה חקירה גלויה, במסגרתה בוצעו חיפושים בביתם ובמשרדם של החשודים ונתפסו מסמכים ומחשבים שיש להם קשר לחשדות. כמו כן, בכספת בביתו של אחד החשודים נמצאו סכומי כסף במזומן בשקלים ומטבע זר בסכום כולל של כ- 600,000 ₪. כאמור, החשודים שוחררו בערבות עצמית של 500,000 ₪ כל אחד וערבות צד ג' של 250,000 ₪ כל אחד. כמו כן, הוצא נגדם צו עיכוב יציאה מהארץ ודרכונם יופקד במשרדי היחידה החוקרת.

90 מיליון ₪ הועברו לזכאים לפני החג

שר האוצר משה כחלון ומנהל רשות המסים, משה אשר הודיעו הקדימו את התשלום השני של מענק עבודה עבור שנת המס 2015, בסכום כולל של כ-90 מיליון ₪ כך שהוא הועבר לחשבונות הבנק של הזכאים ביום 28 בספטמבר, כשבועיים וחצי לפני המועד הקבוע בחוק, זאת כדי לאפשר לשכירים הזכאים להיעזר בכספי המענק לקראת ראש השנה וחגי תשרי. למענק עבודה עבור שנת המס 2015 זכאים שכירים ועצמאים שבשנה זו מלאו להם 23 והיה להם לפחות ילד אחד שטרם מלאו לו 19. וכן, שכירים ועצמאים ללא ילדים ובלבד שמלאו להם 55 בשנת 2015. ההכנסה החודשית הממוצעת בשנת 2015 של העומדים בכל תנאי הזכאות צריכה להיות גבוהה מ-2,050 ₪ ונמוכה מ-6,660 ₪.

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.